

1. Μίλος ἐστὶν φίλος | φίλοι τ' ἢ Ἑλα καὶ Ἑλεανόρα
2. οἱ Μαθηταὶ εἰσιν | δάκτυον καὶ ἔμαθον.
3. Ναθαναήλ δε ἔμειν' | τὲδίδαξεν παλαιᾶν γλῶτταν.
4. Φλίντος δε καὶ Γέδεων | δάκτυλον καὶ ἔμαθον.
5. Ἄλλους τε ἔχει μαθητὰς | τε μέγας καὶ σμικροὺς ὁ διδάσκει.
6. ὧ τε Διδάσκαλε οὖν | δίδασκε Ναθαναήλ.
7. Φλίντος μοι “φεῦ” ἔλεγεν | τε καὶ “τοῦ ποδὸς” Φλιντος δε εἶπεν.
8. στὴν τε Εκκλησίαν παῖ-|ζων πόδα τυψόμενον.
9. σφαῖρην τε ἔχει Ἑλῆ | δὸς μοι σφαῖρην καὶ παίζει μετ' ἐμεῦ
10. παίζειν φίλος φιλέει | σφαῖρην καλὴν ἔχοντος.
11. ἢ Ἑλα καὶ Ἀδελῆ | καλοὶ Φλίντος καὶ Μίλος ἀδελφοὶ
12. καὶ Γέδεων ἀδελφὴν | ἔχει καλὴν κ' ἀγαθὴν.
13. μανθάνει ἡ Ραχήλ | ὁ Ἰακώβ τε καὶ ὡς Γουλιέλμος.
14. μου μαθηταὶ εἰσιν | δάκτυλον μανθάνουσιν.
15. τοὺς παλαιοὺς Βίβλους | ἀναγιγνώσκοντες θέλλουσιν.
16. τοὺς τῆς Ἑλλάδος μύθους | Τροίας τε καὶ Ὀδυσσέως
17. τοὺς δε ἅγιους βίβλους | ἐθέλλουσιν μαθήται νῦν ἅμα.
18. οἱ μέγιστοι μύθοι | Ἑλληνικοὶ βίβλοι.
19. δάκτυλον καὶ σπονδὴν | οἱ δε ρύθμοι ἀκούεσθαι ποιοῦσιν
20. ποιητικοὺς ρύθμους | μάνθανον πάντες παῖδες.
21. Φειδιππίδης ἔστι παῖς | ὁ ἐν ταῖς Νεφέλαις ‘ριστοφάνου
22. υἱὸς δε τοῦ μαθήτου | μάνθανε ὑπ' Φιλοσόφ'
23. “οὐκ ἐστὶ Ζεὺς,” φησιν, | “βασιλεύει Δῖνος νεφέλαισιν.”
24. Στρεψιάδης, “νόμισα | ὅτι Ζεὺς διὰ κοσκίνου οὐρεῖ.”